

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 153/2025
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Татјане Ђурица, Јасмине Стаменковић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Аутопревозничка радња „АА“, Предузетник, село ..., чији је пуномоћник Михајло Јовић, адвокат у ..., против туженог „НЛБ Комерцијална банка“ АД Београд, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат у ..., ради стицања без основа, вредност предмета спора 8.410,31 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5246/24 од 18.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 27.03.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5246/24 од 18.12.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 5246/24 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Нишу П 383/2024 од 07.10.2024. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати 8.410,31 динара са законском затезном каматом почев од 27.07.2015. године до исплате, а тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 85.080,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 5246/24 од 18.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за одлучивање о ревизији на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужени исплати износ од 8.410,31 динара са законском затезном каматом почев од 27.07.2015. године до коначне исплате, а по основу претходно утврђене ништавости одредбе члана 5. став 1. Уговора о дугорочном кредиту од 27.07.2015. године. Усвајање тужбеног захтева и обавезивање туженог на исплату утуженог износа са законском затезном каматом последица је претходно утврђене ништавости предметне уговорне одредбе и то правноснажном пресудом Привредног суда у Нишу П 660/21 од 16.11.2021. године, која је потврђена пресудом Привредног апелационог суда Пж 1082/22 од 09.02.2023. године, а била је и предмет одлучивања по ревизији (Прев 1057/23 од 31.08.2023. године)

У описаној ситуацији нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или потребе за новим тумачењем права, јер изнети став не одступа од става Врховног суда у погледу услова за исплату стеченог без основа. Наводи ревизије о ништавости одредбе уговора нису релевантни у овој парници. Питање права на законске затезне камате не изискује изузетну дозвољеност ревизије.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 27.05.2021. године. Вредност предмета спора износи 8.410,31 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби става 3. истог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којим предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, па се закључује да изјављена ревизија туженог сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљуш с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**